

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Belka a z členiek JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a JUDr. Zdenky Reisenauerovej, v právnej veci žalobkyne: **L. Č.**, bytom Z., H., zastúpenej advokátom JUDr. I. F., .B. proti žalovanému: **K.R.P.Z., K.D.I.**, B., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRP-P-203/DI-SK-2005 zo dňa 4.10.2005, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 399/05-33 zo dňa 14.3.2007 v znení opravného uznesenia č. k. 2S 399/2005-43 zo dňa 27.6.2007, takto

rozhodol :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 399/2005-33 zo dňa 27.6.2007 v znení opravného uznesenia č. k. 2S 399/2005-43 zo dňa 27.6.2007 **potvrďuje**.

Žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

Odôvodnenie :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave zamietol žalobu o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. KRP-P-203/DI-SK-2005 zo dňa 4.10.2005 o zamietnutí odvolania žalobkyne a potvrdení prvostupňového rozhodnutia O.D.I. O.R. P.Z. B. IV č. ORP-P-546/DO-BCP-2005-IV zo dňa 26.7.2005, ktorým bola žalobkyňa uznaná vinnou zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. l/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 372/1990 Zb.), za čo jej podľa § 22 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. bola uložená pokuta vo výške 500,- Sk a to pre porušenie § 3 ods. 2 písm. a/ zákona č. 315/1996 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení platnom a účinnom ku dňu spáchania priestupku (ďalej len zákon).

Z odôvodnenia jeho rozsudku vyplýva, že mal za preukázané, že žalobkyňa nesprávne vyhodnotila dopravnú situáciu a vošla do vozovky, čím donútila vodiča električky zmeniť rýchlosť jazdy, porušila všeobecne záväzný predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky (§ 53 ods. 2, 3 zákona) a svojim konaním bezprostredne ohrozila bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky a spôsobila

dopravnú nehodu. Prihliadol na to, že do konania pribratý znalec z odboru cestnej dopravy Ing. J. K. vo svojom znaleckom posudku č. 158/2004 z 28.2.2005 posudzoval možnosti zabránenia dopravnej nehode, pričom konštatoval, že technika jazdy vodiča električky bola správna a vodič pri obidvoch možných alternatívach prechodu žalobkyne cez koľajisko (z ľavej strany na pravú resp. opačne) pri jej rýchlosti chôdze 13,8 – 17,7 km/h, čo je rýchlosť behu, na žalobkyňu reagovať včas nemohol a určil za príčinu nehody z technického hľadiska nesprávny spôsob pohybu žalobkyne pri prechádzaní cez koľajisko v čase, keď jej to dopravná situácia nedovoľovala.

Podľa jeho názoru skutočnosť, že správny orgán nemal pri rozhodovaní k dispozícii znalecký posudok k alternatíve priechodu žalobkyne električkovým koľajiskom chôdzou, nebola pre rozhodovanie podstatná, pretože aj v tomto prípade z technického hľadiska žalobkyňa vytvorila vodičovi električky náhlu prekážku, ale najmä vzhľadom na právne hodnotenie jej konania nemohla mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia.

Proti rozsudku podala žalobkyňa včas odvolanie, ktorým namietala správnosť záveru súdu o postupe žalovaného v súlade so zákonom. Poukázala najmä na Odborné posúdenie vypracované Ústavom súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity, z ktorého vyplýva, že znalecký posudok vypracovaný znalcom Ing. K. pre účely trestného konania je neúplný a z technického hľadiska neprijateľný.

Namietala, že ani správny orgán ani súd nevyhodnotili skutočnosť, že sa v čase kolízie pohybovala po priechode pre chodcov, čo malo podstatný vplyv na určenie rozsahu povinností druhého účastníka dopravnej nehody. Uviedla, že súd zohľadnil tvrdenie žalovaného, že sa pohybovala mimo vyznačeného priechodu pre chodcov, napriek tomu, že ústav v odbornom posúdení z tej istej fotodokumentácie konštatoval, že je priechod pre chodcov v celej šírke vozovky, pretože bol riadne vyznačený zvislým dopravným značením. Chodci, prechádzajúci cez priechod pre chodcov, majú prednosť pred ostatnými účastníkmi cestnej premávky, električky nevynímajúc...“

Ďalej poukázala na skutočnosť, že rýchlosť električky cca 40 km/hod v priestore zastávky a priechodu pre chodcov je z technického hľadiska neprimeraná, no súd túto skutočnosť nevyhodnotil napriek tomu, že má vplyv na určenie, či žalobkyňa vytvorila vodičovi električky z technického hľadiska náhlu prekážku. Uviedla, že Ing. K. pri vyhodnocovaní možnosti zabrániť nehode vychádzal z toho, že vodič električky začal na chodkyňu reagovať včas, a to vtedy, keď sa nachádzala tesne pred pravým okrajom koľajiska električiek. Poukázala na to, že pred vstúpením do koľajiska prešla normálnou chôdzou dva jazdné pruhy pre motorové vozidlá a to na priechode pre chodcov a podľa jej názoru vodič električky mal dbať na zvýšenú opatrnosť, keďže sa nachádzal tesne pred zastávkou a priechodom pre chodcov na frekventovanej komunikácii, ktorú často používajú aj starší a menej mobilní obyvatelia mestskej časti Ružinov a návštevníci blízkej nemocnice.

Žalovaný správny orgán vo svojom vyjadrení k odvolaniu trval na správnosti a zákonnosti svojho rozhodnutia a napadnutý rozsudok navrhol potvrdiť ako vecne správny. Uviedol, že dňa 6.9.2004 o 13.36 hod. žalobkyňa prechádzala v B. na Ružinovskej ulici ako chodkyňa cez električkové koľajisko mimo vyznačeného

priechodu pre chodcov v čase, keď jej to situácia v cestnej premávke nedovoľovala, pričom vošla do jazdnej dráhy električky, následkom čoho došlo k jej zrážke s električkou. Žalobkyňa utrpela zranenia a bola spôsobená aj hmotná škoda na električke. Týmto konaním žalobkyňa porušila § 3 ods. 2 písm. a/ zákona, čím naplnila skutkovú podstatu priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. l/ zákona č. 372/1990 Zb.

Dôvodil tým, že v konaní bolo preukázané, že príčinou dopravnej nehody bol nesprávny pohyb chodkyne pri prechádzaní cez koľajisko, keď na koľajisko vstúpila v čase, keď to celková dopravná situácia nedovoľovala, čím vodiča električky donútila zmeniť rýchlosť jazdy. Uviedol, že zo spisového materiálu je zrejmé, že žalobkyňa prichádzajúcu električku videla, jej vzdialenosť považovala za dostatočnú a preto išla ďalej, ako chodkyňa však bola povinná pred vstupom na električkové koľajisko sa presvedčiť, či naň môže vstúpiť bez nebezpečenstva.

K námietke žalobkyne, že sa v čase kolízie pohybovala po priechode pre chodcov uviedol, že účastníčka dopravnej nehody bola povinná rešpektovať ustanovenie § 53 ods. 3 zákona. K bodu týkajúcemu sa posúdenia rýchlosti jazdy električky poukázal na to, že túto skutočnosť prehodnotil nezávislý znalec z odboru cestnej dopravy Ing. K. a k jeho posúdeniu nemá námietky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Z pripojeného spisu krajského súdu ako aj z administratívneho spisu odvolací súd zistil, že žalobkyňa dňa 6.9.2004 v čase o 13.36 hod. v B. na Ružinovskej ulici prechádzala ako chodkyňa cez električkové koľajisko, pričom vošla do jazdnej dráhy električky č. 7113 vedenej vodičom R., jazdiacej od Ružinovskej ulice smerom von z mesta, následkom čoho došlo ku kolízii chodkyne a električky.

Prvostupňový správny orgán rozhodnutím č. p. ORP-P-546/DI-BCP-2005-IV zo dňa 26.7.2005 uznal žalobkyňu vinnou zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. l/ zákona č. 372/1990 Zb. pre porušenie § 3 ods. 2 písm. a/ zákona a uložil jej pokutu vo výške 500,- Sk, pretože z vykonaných dôkazov mal za preukázané, že žalobkyňa vstúpila do koľajiska v čase, keď jej to dopravná situácia nedovoľovala.

Na odvolanie žalobkyne žalovaný napadnuté prvostupňové správne rozhodnutie rozhodnutím č. p. KRP-P-203/DI-SK-2005 zo dňa 4.10.2005 potvrdil, potom čo mal po vyhodnotení všetkých v konaní vykonaných dôkazov za preukázané, že žalobkyňa nerešpektovala povinnosť presvedčiť sa pred vstupom do vozovky, či môže vstúpiť do vozovky bez nebezpečenstva a vstúpila do vozovky napriek tomu, že tým donútila vodiča električky k zmene rýchlosti jazdy, čím porušila § 53 ods. 3 zákona. Vo svojom rozhodnutí poukázal tiež nato, že žalobkyňa na mieste dopravnej nehody nepoživala zvýšenú ochranu chodca na priechode pre chodcov, pretože z protokolu o nehode je zrejmé, že v stredovej časti pozemnej komunikácie – električkovom páse – nie je tento vodorovným dopravným značením označený ako priechod pre chodcov. Poukázal na znenie ustanovenia § 2 písm. a/ zákona a čl. 4 ods. 6 prílohy č. 1 k vyhláske MV SR č. 225/2004 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona. Skonštatoval, že svojím konaním

žalobkyňa porušila povinnosť účastníka cestnej premávky zakotvenú v § 3 ods. 2 písm. a/ zákona.

Včas podanou žalobou sa žalobkyňa domáhala zrušenia rozhodnutia žalovaného odvolávajúc sa na Odborné posúdenie č. 241/2005 zo dňa 13.7.2005 (zrejme malo byť 20.8.2005) vypracovaného Ústavom súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity, podľa ktorého je znalecký posudok Ing. K., na podklade ktorého správne orgány v oboch stupňoch rozhodovali, neúplný a z technického hľadiska neprijateľný.

Vo vyjadrení k žalobe žalovaný trval na tom, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade s právnymi predpismi, vychádza zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu jednoznačne odôvodňujúci záver, že žalobkyňa sa dopustila predmetného priestupku, čo bolo dostatočne ozrejmene správnu úvahou odvolacieho orgánu. K predloženému Odbornému posúdeniu Žilinskej univerzity č. 241/2005 spochybňujúcemu znalecký posudok Ing. K. uviedol, že skutočnosti namietané v odbornom posúdení sú irelevantné z toho hľadiska, že pre rozhodnutie bol dôležitý fakt, či žalobkyňa v inkriminovanej dobe požívala zvýšenú ochranu chodca idúceho cez priechod pre chodcov, pričom - ako je to uvedené v napadnutom rozhodnutí i v uznesení Prokurátora Krajskej prokuratúry v Bratislave č. KPt 287/05-8 – v mieste prechodu žalobkyne cez električkové koľajisko sa priechod pre chodcov nenachádzal.

Poukázal aj na dodatok k znaleckému posudku, ktorý počítal s alternatívou, že žalobkyňa sa do miesta stretu s električkou pohybovala rýchlosťou normálnej chôdze z pravej strany. Zdôraznil, že podľa zistení znalca žalobkyňa jednoznačne vytvorila vodičovi električky z technického hľadiska náhlu prekážku a samotná žalobkyňa vo všetkých alternatívach dopravnej nehody mohla tejto predísť za predpokladu, že by jej správanie bolo v súlade s platnými právnymi predpismi.

Podľa § 3 zákona účastník cestnej premávky je povinný dodržiavať pravidlá cestnej premávky ustanovené v tomto zákone a vo všeobecne záväznom právnom predpise vydanom na jeho vykonanie (§ 130 ods. 2) (ods. 1).

Účastník cestnej premávky je ďalej povinný

- a) správať sa disciplinovane a ohľaduplne, aby neohrozil bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky; pritom je povinný **prispôbiť svoje správanie** najmä stavebnému a dopravno-technickému stavu cesty, **situácii v cestnej premávke** a svojim schopnostiam,
- b) dbať na dopravné značky a dopravné zariadenia,
- c) poslúchnuť pokyn, výzvu, príkaz alebo požiadavku policajta súvisiace s výkonom jeho oprávnení v cestnej premávke, strpieť výkon jeho oprávnení, ako aj pokyny iných osôb, ktoré na to oprávňuje tento zákon (ods. 2).

Podľa § 53 ods. 2, 3 zákona na priechode pre chodcov sa chodí vpravo. Mimo priechodu sa smie cez vozovku prechádzať len kolmo na jej os. **Pred vstupom na vozovku chodec sa musí presvedčiť, či tak môže urobiť bez**

nebezpečenstva. Len čo vstúpi na vozovku, nesmie sa tam bezdôvodne zdržiavať ani zastavovať. Chodec nesmie vstupovať na vozovku, ak prichádzajú vozidlá s právom prednostnej jazdy; ak sa chodec nachádza na vozovke, musí vozidlám bez meškania uvoľniť priestor na prejazd. Chodci, ktorí prechádzajú cez priechod určený pre chodcov, musia brať ohľad na vodičov prichádzajúcich vozidiel najmä tým, že neprechádzajú jednotlivo, ale v skupinách. To platí aj voči vodičom odbočujúcim na cestu, cez ktorú chodci prechádzajú. **V iných prípadoch chodci smú prechádzať cez vozovku, len ak s ohľadom na vzdialenosť a rýchlosť jazdy prichádzajúcich vozidiel nedonútia ich vodičov na zmenu smeru alebo rýchlosti jazdy.**

Podľa § 22 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. priestupku sa dopustí ten, kto iným konaním, než ako je uvedené v písmenách a) až h), poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky (písm. k/) alebo porušením uvedeným v písmene k) **bezprostredne ohrozí bezpečnosť alebo plynulosť cestnej premávky alebo spôsobí dopravnú nehodu** (písm. l/).

Podľa názoru odvolacieho súdu po oboznámení sa s obsahom pripojeného administratívneho ako aj súdneho spisu na základe vykonaného dokazovania bol dôvodne ustálený záver, že žalobkyňa dňa 6.9.2004 o 13.36 hod. prechádzala v B. na Ružinovskej ulici ako chodkyňa cez električkové koľajisko mimo vyznačeného priechodu pre chodcov v čase, keď jej to situácia v cestnej premávke nedovoľovala, pričom vošla do jazdnej dráhy električky, jazdiacej smerom von z mesta následkom čoho došlo ku kolízii s električkou.

V konaní bolo významnou skutočnosťou posúdenie, či žalobkyňa v čase kolízie s električkou požívala zvýšenú ochranu náležiacu chodcom na priechode pre chodcov v zmysle § 4 ods. 2 písm. f/ zákona.

Podľa § 2 písm. aj) zákona o premávke na pozemných komunikáciách sa pre účely tohto zákona rozumie priechodom pre chodcov **miesto vyznačené príslušnou vodorovnou dopravnou značkou**, prípadne označené aj zvislou dopravnou značkou.

Podľa čl. 4 ods. 6 prílohy č. 1 vyhlášky Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 225/2004 Z .z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona Národnej rady Slovenskej republiky o premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov značka Priechod pre chodcov (č. D 6a) označuje **priechod pre chodcov vyznačený vodorovnou značkou č. V 6.**

Na základe vykonaného dokazovania v priestupkovom konaní mali správne orgány dôvodne za preukázané, že v mieste kolízie sa žalobkyňa na takomto priechode nenachádzala. Vyplýva to predovšetkým z protokolu o nehode v cestnej premávke ako aj z fotodokumentácie, pretože na električkovom páse, cez ktorý žalobkyňa prechádzala, takéto značenie priechodu pre chodcov nebolo. Je zrejmé, že zvýšenú ochranu ako chodkyňa požívala len v mieste vyznačeného priechodu pre chodcov na vozovke, avšak v priestore električkového koľajiska takýmto dopravným značením priechod pre chodcov vyznačený nebol. Názor odporujúci tomuto záveru vyplývajúci z Odborného posúdenia č. 241/2005 predloženého žalobkyňou v odvolaní, obsahujúceho tvrdenie, že priechod pre chodcov bol

vyznačený v celej šírke vozovky je nepodložený a v rozpore s citovanými ustanoveniami a rovnako nebolo možné prihliadnuť ani na v ňom uvedené konštatovanie označujúce rýchlosť električky ako neprimeranú, nakoľko ide otázku právnou, ktorej hodnotenie znaleckému pracovišku neprislúcha.

Podľa názoru odvolacieho súdu totožného s názorom krajského súdu bolo pre posúdenie zodpovednosti podstatné zistenie, že žalobkyňa vošla do koľajiska, kde nepoživala zvýšenú ochranu chodkyne na priechode pre chodcov, napriek tomu, že videla blížiacu sa električku a svojim konaním tak vytvorila vodičovi električky náhlu prekážku, čím ho donútila k zmene rýchlosti jazdy, čo v konaní bolo nepochybne preukázané a takéto konanie bolo v rozpore s ustanovením s § 22 ods. 1 písm. l/ zákona č. 372/1990 Zb.

Pre takýto záver nemala vplyv skutočnosť, že žalovaný v čase rozhodovania nemal k dispozícii alternatívu znaleckého posudku posudzujúci situáciu, keby sa žalobkyňa pohybovala normálnou chôdzou, čo žalobkyňa namietala poukazujúc na Odborné posúdenie č. 241/2005. I tak však zo záveru Dodatku č. 1 k znaleckému posudku z 31.12.2005 (založeného v spise), ktorý už z tejto alternatívy vychádzal vyplýva, že vodič električky začal na chodkyňu reagovať núdzovým brzdením v okamihu, keď sa električka nachádzala vo vzdialenosti cca 23,6 m pred miestom stretu električky s chodkyňou, pričom rýchlosť električky bola v tomto okamihu cca 39,4 km/h t.j. nižšia ako je maximálna povolená rýchlosť v tomto úseku.; vodič električky začal na chodkyňu vstupujúcu do koľajiska reagovať z technického hľadiska v čas a technika jeho jazdy bola správna.

Pre účely posúdenia dôvodnosti správnymi orgánmi prijatého záveru o zodpovednosti žalobkyne nepovažoval odvolací súd námietky spochybňujúce úplnosť a technickú neprijateľnosť znaleckého posudok Ing. K. č. 158/2004 za opodstatnené a neprihliadol ani na námietky právneho zástupcu žalobkyne vznesené až na pojednávaní pred odvolacím súdom ohľadne niekoľkonásobne prekročenej povinnej rýchlosti električky prichádzajúcej k zastávke z dôvodu, že toto tvrdenie nevedel doložiť označením predpisu, na ktorý sa sám odvolával.

Na základe uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že žalované správne orgány nepochybili, keď v predmetnej veci ustálili zodpovednosť žalobkyne za spáchanie priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. l/ zákona č. 372/1990 Zb., za čo jej bola dôvodne uložená pokuta podľa § 22 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. Napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo bolo v súlade so zákonom a krajský súd správne žalobu ako nedôvodnú zamietol. Odvolací súd preto jeho rozsudok ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

Pretože žalobkyňa bola v konaní neúspešná súd jej právo na náhradu trov odvolacieho konania v zmysle § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c a § 250k ods. 1 OSP nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, dňa 5. februára 2008

**JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Ľubica Kavivanovová